

ja ka vasta tuust, astus ta ise ka lootsitu sisse ja hääbas paati juhtima. Juba sel esimesel korral läks see uus töö juure valitseja läes nii hästi korda, et sündmine ja purjutamine paadi peal temale väga suurt head meest tegi. Wähhe aja pärast ei näitanud Peeter enam uende väikeste sõitudega mite enam rahul olema, mis Jause ja Mostwa jõe peal tunni Solomenska fülasse sündisid. Aastal 1691 lasti ta uued laewa ehitajad Hollandi maalt tutsuda, ja lootsiuid ja laewu saiwad ehitatud Perejaslawa järve peale, nüüdse Vladimiri luhermangus. Siin wöttis Peeter ise seda tööd käsite, ja esimine jaht wõi laew, mis seal wee peale lasti, oli tema oma kätega ise fallal ehitamas, Hollandi maa laewa ehitaja Urrijena juhatuse al. Esimine Mai tuu päew aastal 1692 oli see suur päew, missal Peeter suure rõõmuga järve peal selle laewaga sõitis, kus fallal ta ennast ta julgeste higistand. Ja kui uus laewa vägi (Flotte) viie laewaga walmis oli, alustas Peeter juba laewa meeste looli, ja pidas ka sagedaste mängöövrit, see on, sõa-katset, mis õppimiiselt väga hästi korda läksivad.

Perejaslawla järw, kesse laius 7 ja pikkus 8 meresta, ei wöind ammugi mite Peetri tahtmisi ja muret vaigistada, mis temal mere sõidu pärast sündames pakkites. Väai tuu sees aastal 1694 wöttis ta mere sõitu ete Solowetsti kloostri minna, mis Walge meres Solowka saare peale, ehitatud.

Kui ta osi senna minemas, tõusis äffiste mere peal nii lange torn, et kõik inimesed, kes temaga selle laewa peal olevad, lootust elu peastmisse peale lautasivad, ja tema ise ka juba walmistas ennast surma vasta, wöttis püha Õhta fööma aega, mis neil seikord ta mere peal ligi oli, ja ootas kartu-seta iga silma pilk oma surma. Alga Jumal peastis armuga oma ära walitsetud meest ja ta teisa, kes temaga kaasas olevad. Üks laewa mees, prostoi wene talupoeg, ei lautasid mite lootust elu peale, juhtis julgeste laewa ja oli hoolega töös. Õnnelikult türis ta seda keiserliku laewa läbi torni ja laenete, ja sai ka wiimaks mere äärtse kiwide wahelt läbi — faldale. Selle wahwa türmanni wõi lootsmanni nimi oli Antip Panow. Peeter I. pani Jumalaale tänu märgiks selle ära peastmisse eest, senna paika, kus naad faldale tulivad, üks puu rist, mis ta oma käega teind, ja selle peale ta need sõnad sisse lõikand: „Seda risti on kaptein Peeter teinud, aastal 1694.“

Aastal 1695 seadis Peeter I. laewa väge (Flotte) Woroneshi linna, ja selle järele ehitas ta seda meie Balti mere peale.

See väike paat wõi lootsik, keda Peeter I. esimist korda Izmilowa fülas näinud, hoitasse praegu kui suurt piiba mälestust Peeterburgi linnas Peeter-Pauli-kindluses Katedrali ligidal ühe väikeste kiwi maja sees, raud uste taga, keda Peeter ise ka ehitada lasfnud. Seda nimetafse õiguse poolest